

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

H

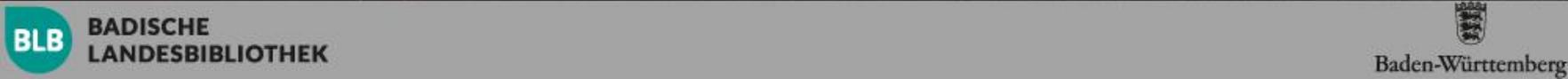
[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Martialis	Gobius cum i latino / & gobio in recto declinari potest. Martialis.	Gobius
Iuuenalis	Principium coenae / gobius esse solet. Iuuenalis. cum sit tibi gobio tantum in oculis. Genus est piscis.	Gobio
Marcellus	Gemitus quarta / & secunda declinatione / declinari potest / teste Marcello. Vnde	Gemitus
Plautus	Plautus ait in aularia. Tantum gemitu / & maesticia / mihi hic dies obtulit.	
Festus	Gaulus / genus est nauigii / teste Festo. Gaurus cum r / foeminini generis infula est	Gaulus
Stadius	de qua Stadius. Gaurus naualibus apta. Masculini autem generis. Gaurus /	Gaurus
Ptolemaeus	mons est Aethiopiae / teste Ptolemaeo. Alius eodem nomine mons est Cam	
Virbius	paniae / teste Virbio: de quo Iuuenalis.	
Iuuenalis	Suspectumque iugum Cumis / & Gaurus inanis.	
Plutarchus	Gelon cum unico l / tyrannus fuit Siculus: cui Hiero successit / teste Plutarcho.	Gelon
Herodorus	Gelonus cum unico l / filius fuit Herculis: a quo Gelones / uel Geloni / popu	Gelonus
Horatius	li Scythici (utroque enim modo dici potest) cognominati sunt / teste erodo /	Gelones
Virgilius	to libro historiarum quarto. Neque a gelu dicti sunt / ut cum Catholico Vgu /	Geloni
Lucanus	tio somniauit. Horatius in tercio carminum.	Gela
Ptolemaeus	Visam phaeacratos Gelones. Virgilius georgicorum secundo.	Gelu
Virgilius	Eoasque domos Arabum pictosque Gelonos. Lucanus libro quarto.	Gelum
Syllius	Massagetes quo fugit equo / sorteque Geloni. Gela cum unico l / urbs est Siciliae /	Gelus
Ouidius	teste Ptolemaeo / a Gela fluuio cognominata / dicente Virgi. li. aeneidos. iii.	
Marcellus	Immanisque Gela fluuui cognomine dicta. Syllius libro. xiiii.	
	Venit ab amne trahens nomen Gela: uenit & Hesa. De hoc fluuio Siciliae me	
	minit. Ouidius fastorum. iiii. dicens.	
	Et te uorticibus non adeunde Gela. Gelu cum unico l / & hoc gelu / teste Mar /	
Priscianus	cello / declinari potest: quin etiam hic gelus huius gelus quarta declinatione /	
Accius	teste Prisciano. Accius in pmetheo. Profusus hyberno flammie gelus. Lucreti li. vi.	
Lucretius	Demittit quasi saepe gelum / quod continet in se. Idem libro quinto.	
Lucretius	Assiduosque geli casus mortalibus aufert.	
Apuleius	Aeres cum a diphthongo / teste Apuleio scribitur: & communis	Haeres
Priscianus	generis est / teste Prisciano. Et facit in genituo haeris / uel haere /	Haeredum
Marcellus	dis / auctoribus Marcello / & Pompeio. Et (ut idem scripsit Po /	
Pompeius	peius) haeres apud antiquos dominus putabatur. Inde (ut ait)	
Pompeius	Haeredium paruulum praedium dictum, est.	
	Haeresis cum a diphthongo scribitur: nec ab haereo haeres deducitur / ut cum Ca	Haeresis
	tholico Vgutio somniauit. Sed ab aere / quod opto significat / uel eligo /	
	deriuatur. Vnde & optio dici potest / seu electio. Inde composita dihaeresis cum	
	i latino / & a diphthongo: synhaeresis cum y graeco / & a diphthongo.	
Nonius	Halec huius halecis cum aspiratione in initio / & unico l / scribitur. Na & a No /	Halec
Diomedes	nio inter dictiones aspiratum principium habentes collocatur. Et tam foemi	
Caper	nini / quae neutri generis est / auctoribus Capro / Diomede / Prisciano. Martialis.	
Priscianus	Cui portat gaudens ancilla paropside rubra	
Martialis	Halecem: sed quam protinus illa uorat. Horatius sermone quarto decimo.	
Horatius	Ego faece primus / & Halec / Primus & inueni piper album cum sale nigro.	
Plinius	Piscis est genus: & liquaminis. Plinius. Halec imperfecta / nec colata.	
Apuleius	Hysopus foeminino / & hysopum neutro genere / declinari potest: & cum aspira /	Hysopus
	tionem in initio / & y graeco / teste Apuleio scribitur: ut etiam li. ultimo sup regulam	Hysopum
	p subeunte breuis o fit / ostendemus. Et quae apud Latinos prima (ut libro praefato	
	probabimus) syllabam corripit / cum unico l / scribi oportet. Graeci tamen cum	
	l geminato υσσωπov scriptit. Herba est pulmoni plurimum conferens.	
	Hellen cum duplicato l / scribitur. Fuit filius Deucalionis. Helle huius Helles cum	Hellen
	gemino l / fuit Athamantis Argiuorum regis filia. Hellas huius Helladis cum du	Helle
	plicato l / regio est: quae alias Graecia uocatur. Elis huius elidis absque aspiratio	Hellas
Ptolemaeus	ne principii / & cum unico l / & i latio / urbs est Arcadiae / teste Ptolemaeo. Sta	Elis
Stadius	tius libro thaeaidos secundo.	Helix
	Sed mihi nec Sparta genitos / nec ab Elide missos. Helix huius helicis cum aspi	

	rato initio & unico l & i latino scribitur: etsi a Tortellio cum geminato l scribi præcipiatur. Nam apud Theocritum edyllio primo / primam syllabam corripit. Genus est hederæ.	
Theocritus		
Iuuenalis	Hylas cū y græco / & unico l scribitur. Fuit Thiodamatis filius: de quo Iuuenalis. Et multū quæsitus Hylas. Hyllus cum y græco / & geminato l / Herculis filius	Hylas Hyllus
Ouidius	fuit: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos nono / quom ait. Imperiis / thalamoq; animoq; receperat Hyllus. Hilum cū i latino / & unico l / minimum quiddam est. Lucillius libro. xxx.	Hilum Hila Hilla
Lucillius	Quodq; tuas laudes culpas non proficis hilum. Cicero in tusculanis.	Hyle
Cicero	Tum illud quod Sisyphus uersat saxum nitendo neq; proficit hilum.	Hylæa
Ennius	Ennius. neq; dispendi facit hilum. Quidam hilum putant esse quod grano fa	Ilys
Festus	bæ adhæret: ex quo (ut scribit Festus) nihil fit & nihilum. Hila cum i latino / & unico l scribitur. Varro de lingua latia. Hila dicta est ab hilo: id est minimo.	
Varro	Horatius sermone. xiiii. perna magis ac magis hilis.	
Horatius	Festus At uero Festus cum duplicato l innuit esse scribendum / quom dixit. hira / quæ diminutiue dicitur hilla / intestinū est: quod ieiunum uocant. Alii aliter sentiunt / ut scripsit Acron super præ:atū locum Horatii.	
Festus	Acron Quod quia non placet / omisi. Sunt autem hila / uel hillæ / falsa intestina: nel facta falsicia: per quas / & pernas / ita reficitur conuiuæ stomachus / ut non omnia malit / quæ uenduntur in popinis mundis. Hyle huius hyles cum y græco / & unico l / dicitur materia. Hylæa cū y græco / & unico l / & æ diphthongo urbs est Scythiæ: teste Herodoto. Ilys cū i latino in prima / absq; aspiratione initii / & cū unico l / & y græco in secunda syllaba / limus uocatur.	Hira Hir Hirus Hyrie Hyrieus Hyrium
Herodotus	Hira cum i latino scribitur. urbs fuit in Argo / propinqua Pylo / teste Homero	
Homerus	Festus libro iliados nono: quo nomine intestinum quoddam uocatur / teste Festo: quod ieiunum appellant. Hir cum i latino / uola manus dicitur Hirus cū i latino scribitur: etsi a Tortellio cū y græco scribi præcipiatur. Proprium fuit uiri nomen: de quo Ouidius.	
Tortellius	Ouidius Cur nemo est Hecaten nemo est / qui ceperit Hiram? Hyrie huius hyries cū y græco in prima / & i latino in media syllaba / urbs est Boetia: de qua meminit Homerus li. iliados secūdo. Et Ouidius libro metamor. vii. dicens.	
Homerus	Ouidius Inde lacus Hyries uidet. Hyrieus triū syllabaz est: & cū y græco in prima / & i latino in media / & eius diphthongo scribitur: etsi duarū syllabaz Tortellius tradiderit Hircus esse: & cū i latino in priā syllaba scribi præceperit. Propriū fuit uiri nom: de quo meminit Ouidius libro pastorū quinto / dicens.	
Tortellius	Ouidius Nunc Hyrieus qua sit genitus uocat Vriona. Hyriū / oppidū est Apuliæ iuxta Adriaticum sinū / ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus	Petrus Hebdomas huius hebdomadis / & hæc hebdomada / declinari potest. Petrus R. i gain Daniele. Septē sic annos hebdomas una facit.	Hebdomas Hebdoma da
Petrus	Hermes huius hermis / uel hermetis / & Herma huius hermæ / declinari potest. Et latine Mercurius dicitur: & nōnunq; p statua pōitur. Iuuenalis satyra. viii.	Hermes Herma Hermus
Iuuenalis	Aemilius Nil nisi Cecropides / truncoq; simillimus Hermæ. Aemilius Probus in Alci biadis uita: Id cum appareretur / priusq; classis exiret / accidit / ut una nocte omnes Hermæ / qui in oppido erant Athenis deicerentur / præter unū: qui ante ianuam erat. Herma (ut scribit Festus) a Græcis pro firmamento ponit. Interdum etiam (ut ait) faburam significat. Hermus / fluuius est Lydiæ / teste	
Festus	Seruius Seruius: cuius meminit Virgilius georgicorum secundo / quom dixit. atq; au ro turbidus Hermus.	
Seruius	Virgilius Hyalus cum y græco scribitur: quod tamen Vgutio neutro genere Hyalum de clinat. Virgilius georgicorum quarto. Milesia uellera nymphæ Carpebant / Hyali saturo phucata colore: id est uitri.	Hyalus Hyalum
Vgutio	Virgilius Hesperus / Atlantis fuit frater. Et ea stella dicitur / quæ aliis nominibus / uesper / uesper / uesperugo uocatur. Virgilius in sine bucolicorū.	Hesperus Hesperia Hesperis Hyspania
Virgilius	Ite domū saturæ (uenit hesperus) ite cappellæ. Ab Hespero / Hesperia cognominata est: hoc est Italia / siue Hispania. Syllius circa initium opis.	

Syllius	Da musa decus memorare laborū Antiquæ Hesperia. Nonnunq̄ pro hesperia Hesperis dicitur. Hesperides filia fuerūt Atlātis / teste Seruio super librū quartum aeneidos. At uero Lactantius grāmaticus super librum secundum thæbaidos / non Atlantis / sed Hesperii illius fratris filias fuisse dixit. Nonnunq̄ & hispania plurali tantum numero declinari potest. Seruius super secundū georgicorum. Vri / boues sunt agrestes: qui in pyrenæo monte nascuntur / in ter Gallias & Hispanias posito.	Hispania
Seruus Lactantius Seruius		
Plinius	Hyæna cum y græco / & æ diphthongo scribitur. Animal est quadrupes: quod alternis annis masculum esse / & fœminam / tradit Plinius libro. viii. naturalis historiae. Quod etiā tetigit Ouidi. li. meta. xv. dicēs. & quæ mō fœmina tergo	Hyæna Hyælla
Ouidius	Passa marem / nunc esse marem miremur hyænam. Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Viscera non lyncis / non duræ nodus hyænae. Hyælla cum y græco / & duplica	
Herodotus	to / urbs fuit Oenotriæ / teste Herodoto libro historiarum primo. Alia est	
Ptolemæus	eodem nomine in fœlici Arabia / teste Ptolemæo.	
Quintilianus	Homo communis generis / ab humo dictus est / ut omnes tradunt / præterq̄	Homo
Festus	Quintilianus id deridens. Et facit in genitiuo hominis: quod antiqui secun	Homuncio
Ennius	dum analogiam dicebāt Homonis. Festus. homonē hominē dicebāt. Ennius.	Homulus
Priscianus	Vulturis in filiis miserum mandebat homonem. Et triplex format diminuti	Homunculus
Lucanus	uum / teste Prisciano / homuncio / homulus / homunculus.	
Virgilius	Harpe huius harpes / ensis erat falcatus: quo usus est Perseus: de quo Lucanus.	Harpe
Ptolemæus	Harpen alterius mō stri iam cæde rubentē. Harpyia cū y græco in secunda syl	Harpyia Harpis
Cicero	laba / sequente i latino / auis est rapax. Virgilius libro aeneidos tertio.	
Cicero	Harpyiæ & magnis quatiunt clamoribus alas. Harpis oppidum est Mysiæ in	Hermagor
Cicero	ferioris / teste Ptolemæo.	ras
Cicero	Hermagoras & hermagora (quod protulit in rhætoricis Cicero / & in Bruto)	Hermagora
Cicero	declinari in recto potest. Proprium fuit uiri nomen.	Hypomne
Cicero	Hypomnema huius hypomnematis cū y græco / & unico p / & hoc hypomne	ma
Herodiāus	matū / declinari in recto potest. Cicero ad Tironē. Multū enim mihi eripitur	Hypomne
Seruus	operæ in excubendis hypomnematis: id est cōmētariis / ul' interpretatiōibus.	matum
Lucanus	Herodiāus Hebenus cū aspirato initio / teste Herodiano scribitur. Arbor est: cuius lignū /	Hebenus
Virgilius	Super secundum georgicorum. Lucanus libro decimo.	Hebehū
Virgilius	hebenus Mareotica uastos	
Virgilius	Non operit postes. Virgilius libro præfato. sola India nigrum	
Virgilius	Fert hebenum.	
Virgilius	Heterogēus & heterogeneous hoc ē alterius generis i uno significato dici pōt.	Heterogen'
Virgilius	Hulcus / & helcus in recto ueteres protulerunt. Et hoc distat a uulnere: q̄ (ut tra	Heteroge /
Virgilius	dit Marcellus) hulcus / clausa est / & tecta malignitas: uulnus autē patens.	neus
Virgilius	Hydrops communis generis / & hydropicus / in una significatione dici potest:	Hulcus
Virgilius	& cum y græco scribitur. Horatius in epistolis.	Helcus
Virgilius	Si noles sanus / cures hydropicus / & ni / Masculini autē generis hydrops / Mor	Hydrops
Virgilius	bum designat. Donatus super Terentii eunuchum. Vternosus / morbo ue /	Hydropic9
Virgilius	tere confectus / id est ueterno: quales sunt / qui hydropem patiuntur. Horatius	
Virgilius	in secundo carminum.	
Virgilius	Crescit indulgens sibi dirus hydrops.	
Virgilius	Hydrus cum y græco scribitur: & habet fœmininū hydra. Horatius in epistolis.	Hydrus
Virgilius	Speratum meritis duram qui contudit hydram. Serpens est aquatilis.	Hydra
Virgilius	Est etiam Hydrus eadem scriptura / urbs in Calabria / teste Ptolemæo: quam	
Virgilius	alias Strabo urbiculam appellat. Et facit in genitiuo Hydruntis. Hydra eadē	Hydras
Virgilius	scriptura / teste eodem Ptolemæo / urbs ē Aeliæ extrema: & urbs Cyrenay /	Hydria
Virgilius	cæ prouinciæ. Hydras cum y græco / infula quædam est Aphricæ adiacens ut	
Virgilius	idem Ptolemæus ostendit. Hydria cū y græco in prima syllaba / urna dicitur.	Hierosoly
Virgilius	Hierosolyfna huius hierosolymae / & hierosolymae plurali tantum numero de /	ma
Virgilius	clinatur: & cum aspirato initio / sequente i latino / & y græco in penultima syl	Hierosoly
Virgilius	laba scribitur. urbs est Iudææ: quæ alias Hierusalem uocatur. Hieronymus i	mæ

Hieronymus	Ioane cap. x. Facta sunt encenia Hierosolymis. Et a Hierosolyma fit Hierosolymita Hierosolymitanus Hierosolymus. Hieronymus in libro. ii. Maccabarum capitulo octauo. Et qui promiserat Romanis se tributum restituere & captiuitate hierosolymorum predicabat nunc protectorē deum habere ludæos. Hi populi Hierosolymi (ut diximus) necnō & Solymi uocati sunt. Cornelius Tacitus. Alii clara Iudæorum initia Solymos carminibus celebratam	Hierusalē Hierosoly mitæ Hierosoly mitani Hierosoly mi Solimi
Tacitus Martialis Iuuenalis	Homeri gentem conditam urbem Hierosolymā noīe suo fecisse. Martialis. Sed quæ de Solymis uenit perustis. Iuuenalis satyra sexta. Interpres legum Solymarum & magna sacerdos.	Hierosoly mi
Virgilius	Hippodame huius hippodames & hippodamia proprium mulieris nomen in recto declinari potest: & cum in latino & duplicato p scribitur. Virgilius georgicorum tertio.	Hippodæ Hippodāia
Propertius Ouidius	Hippodameq; humeroq; Pelops insignis eburno. Propertius. Quam sibi dotata regnum uetus Hippodamiae Ouidius heroidum. Venit ut in Phrygios Hippodamia linus.	Hippodæ Hippodāia
Virgilius Horatius Macrobius Festus Iuuenalis	Hircus cum in latino & c exili scribitur: & caper uocatur. Hirquus cum in latino & cum q dicit coculi angulus: & pro eo qui obliquum respicit nonnunq ponitur / ut strabus / limus. Pætus uero s appellatur / qui oculis in altum respicit Luscus / qui unum habens oculum / altero carens / huc respicit & illuc. Lippus / qui oculos lachrymantes habet & litos. Hostilis / communis generis est: & perduellio dicitur. Inde hostilis & hosticus. Virgilius. Indutoq; iubet truncos hostilibus armis. Horatius sermone nono. Hunc neq; dira uenena nec hosticus aufert ensis. Nonnunq hostis peregrinus uocatur / ut Macrobius testatur & Festus. Humidus & per syncopam hudus dici potest. Iuuenalis. Huda terit inguina barba. Alii absq aspirato principio / udus scribi uolunt: quasi uuidus dicatur: hoc est uliginosus. Hortus secundi ordinis / differentiae causa abortus quarti / cū aspirato initio scribi consuevit. Martialis. Aut Corcyreti sunt hæc de frondibus horti. Et format per diminutionē hortulus & horticellus. Vnde in legenda sancti Nicomedis legitur. Corpus eius collectum & per ductum ad horticellum suum / sepultum est iuxta muros uia Nomentana. Catullus. Talis in uario solet Diuitis domini hortulo stare flos hiacynthinus. Romulus. Hortulus iste parit fructum cum flore.	Hircus Hirquus Strabus Limus Pætus Luscus Lippus Hostis Hostilis Hosticus Humidus Hudus Vudus Vuidus Hortus Hortulus Horticellus
Catullus Romulus Quintilius Festus Priscianus Iuuenalis Martialis Caper Cæcilius Gellius Laberius Terentius Donatus Apuleius Nonius Plautus Apuleius	Heri & here / in uno significato dici potest / auctoribus Quintiliano / Festo / Prisciano. Vnde Iuuenalis satyra tertia ait. Res hodie minor est here q fuit atq; eadem cras. Nam si heri dixisset / uersus stare non posset. Sic & Martialis epigramatum primo. Et positum est nobis nil here / præter aprum. Hilarus & hilaris / secūda & tertia declinatione declinari potest / teste Capro. Vnde Cæcilius recitante libro. xv. noctium atticarum Gellio / inquit. Nam hi sunt inimici pessimi / fronte hilaro / corde tristi. Laberius in chære. Ebriulati mentē hilaram arripiunt: hoc est ebriuli effecti. Terentius hilarum / ac Iubentem dixit in adelphis. Vbi donatus ait. Hilarum uetuste / non hilarē. Et cum aspirato initio / teste apuleio / & in latino / & unico l scribitur. Sunt tamen / qui absq aspiratione ilarus scribi uolunt.	Hiri Here Hilarus Hilaris
Marcellus Tullius Virgilius	Honor & honos / in recto / dici potest. Et (ut tradit Apuleius) ideo cum aspiratione in principio a notatur / ut scilicet ab eo qui est onos asinus / differat. honor plura apud Marcellum detinet significata / hoc nihilominus in loco explicanda. Honor / dignitas dicitur. Tullius libro primo epistolarum ad Cæsarem. Tu cum ea / quæ ab senatu / summo cum honore consecutus. Honor / gratia / pulchritudo. Virgilius georgicorum. ii.	Honor Honos

Virgilius	Frigidus & siluis aquilo decussit honorem. Idem libro aeneidos primo. lumenq; iuuentæ	
Virgilius	Purpureum & lætos oculis afflarat honores. Honor sacrificium. Virgilius aeneidos octauo.	
Virgilius	Forte die solennem illo rex Arcas honorem Amphitryoniadae magno diuisq; ferebat. Honor integritas pudicitia. Vir- gilius libro aeneidos primo.	
Virgilius	& rapti Ganymedis honores. Honor dilectus amor. Virgilius. xii. libro aenei. per si quis Amatae.	
Virgilius	Tangit honos animū. Honor hostia. Virgilius libro aeneidos tertio.	
Virgilius	meritos aris mactabat honores. Honor praemiū. Virgilius lib. aeneidos. v.	
Virgilius	Ipsis praecipue doctoribus addit honores. Honor sepultura. Virgilius. Cernit ibi maestos & mortis honore carentes. Honor cultura obseruantia.	
Virgilius	Virgilius aeneidos octauo. Semper honore meo semper celebrare donis.	
Marcellus	Honestas & honestudo in uno significato accipi pnt teste Marcello. Vñ &	Honestas
Accius	Acciū refert dixisse in Myrmidonibus. Tua honestudo danaos decipit diu.	Honestudo
Probus	Hortor commune uerbum est testibus Probo & Prisciano. Antiqui tamen (ut	Hortor
Priscianus	scribit Nonius) etiam hortor hortas protulere.	Horto
Nonius	Homilia cum i latino in utraq; syllaba & unico l scribitur & dici potest sermōci	Homilia
Pompeius	natio. Homeleum cum e in utraq; syllaba pilei genus est teste Pompeio.	Homeleum
Horatius	Helleborus & helleborum dici in recto potest. Herba est purgatoria dicente	Helleborus
	Horatio in epistolis.	Helleborū
Virgilius	Expulit helleboro morbum bilem q; meraco. Virgilius georgicorum. iii.	
Apuleius	Scillam q; helleboros q; graues nigrum q; bitumen. Et cum aspiratione in ini- tio (ut Apuleius tradit & Tortellius) & cum duplicato l scribitur. At uero Ge-	
Tortellius	orgius absq; aspiratiōe helleborū scribi praecipit ut in ipsa dictione diximus.	
Georgius	Huber aspiratione principii anota teste Apuleio: & (ut ait) ab uo qd plueret	Huber
Apuleius	significat deriuat. Et cōis generis est teste Prisciano libro. v. uel triū generū	
Priscianus	ut idē auctor tradit libro. vii. Pro māma autem neutri tantum generis est.	
Priscianus	Holocauftoma cū l & c & t exilibus & holocaustomatū in recto declinari po- test interpretaturq; latinū sacrificiū: quod ē holocaustum appellatur.	Holocau- stoma
Priscianus	Hospitor commune uerbum est. Hospes cōis generis est teste Prisciano: quod	Holocaustra
	tamen trium generum nonnulli esse uoluerunt: ideo quia hospita neutrum plu- rale habet: quod tamē secundum analogiam facere deberet hospitia: sicut di-	matum
	ues diuitia. Ouidius libro metamorphoseos. xv.	Holocaustrū
Ouidius	nec in hospita tecta Crotonis. Idē li. heroidum. sed me mea fata trahebant	Hospitor
Ouidius	Hospita feminea pellere castra manu. Staius libro thebaidos tertio.	Hospes
Staius	Accipies fessisq; libens iterum hospita pandas	Hospita
Lucanus	Flumina. Lucanus libro primo. Duc age per Scythiæ populos: per in hospita syrtis	
Vgutio	Litora. Vgutio declinat hospitus hospita hospitum. Comperitur etiam foemi- nini generis hæc hospita. Virgilius libro aeneidos sexto.	
Virgilius	bellum o terra hospita portas. Hospes & eum qui hospitio respicit & qui re- cipitur designare habet ut in Caprum tradit Agrætius.	
Agrætius	Humus foeminini generis est: quin & masculino genere ueteres protulere testi-	Humus
Caper	stibus Capro & Probo. Vnde. Liuius ait in Adone. Humum humidum pedi	Humum
Probus	bus fodit. Gracchus in Thyeste. Merfit humidum plantis humum. Ex quibus	
Liuius	exemplis Priscianus Humū neutri potius uult esse generis q; masculini.	
Gracchus	Holus huius holeris neutri generis & Helus huius heleris (quod ueteres dice-	Holus
Priscianus	bant) inter dictiones aspiratum initium habentes a Nonio & Festo ponitur.	Helus
Nonius	At uero Apuleius absq; aspiratione scribi olus praecipit. Comperitur etiam	Holerum
Festus	secundæ declinationis hoc holerum huius holeri teste Nonio dicente Lucil-	Holor
Apuleius	lio satyrarum. xv.	Olor
Nonius	Tintinabulum abest: hinc scyrpiculiq; holerog. Inde hic holitor: Idēst hortu	
Lucillius		

Virgilius Janus. Holor cygnus dicitur. Virgilius libro *æneidos*. xi.

Herodotus Strimoniamq; gruem/aut album deiecit holorem. Olor absq; aspiratione/ rex quidam fuit Thraciæ/ teste Herodoto libro *historiarum* sexto.

Priscianus Hic hæc hoc/ facit in datiuo singulari huic: quæ quidem teste Prisciano/ mo/ Hic

Virgilius nosyllaba dictio est/ dicente Virgilio *georgicorum* primo.

Statius Huic a stirpe pedes/ temo protentus in octo. quandoq; per dihaeresim/ duarū fit syllabarum: ut est apud Statium libro *thæbaidos* primo.

Nonius Lætus huic domino uideas dare iura nepotes. In datiuo plurali/ & ablatiuo/

Priscianus facit his cum unico i: quod et hibus antiqui protulerunt/ testibus Nonio/ & Prisciano. Vnde Plautus ait in *gurculione*. Parissimi estis hibus.

Plautus Hippo cum i latino/ & duplicato p scribitur. Fuit teste Hesiodo in *theogonia*/

Hesiodus Oceani/ & Tethyos filia. Hippos eadem scriptura/ equus interpretatur. Hy Hippo
po cum y græco/ & unico p præpositio græca est: & significat sub. Hippos
Hypo
Hyems
Hiems

Priscianus Hyems huius hyemis sceminini generis cum y græco scribitur. Nā ab ὕω pluo
Hiems

Varro (ut nonnulli uolunt) deriuatur. At uero Priscianus/ ab imbre/ qui apud Græcos οὐσπος dicitur/ deductum tradit. Marcus autem Varro/ ut omnia latinæ linguæ tribueret/ ab hiatu descendere dixit. Vgutio ab hemis/ quod est semis/ quia scilicet in hyeme/ breuiore/ & diminuto usq; ad medietatem/ uel ultra/ sol uertit circulo/ dictū ēē uoluit. Quod si ab ibre (ut Priscianus) uel ab hiatu (ut Varro tradit) deducitur/ cum i latino hiems scribi oporteret: qd tamē a doctis uiris nō obseruatur. Vgutiois etymologia nihil responsionis dabit. Nam per somnia mihi multa finxisse uidetur.

Histrion cum aspiratione in principio/ & i latino scribitur: etsi ab Istria (quod q dem aspiratione caret) deriuetur. Neq; enim cum aspiratōne Istria scribitur: Histrion
Hystrix

Festus quibus Gasparinus i initio aspirari præcipiat. Teste enim Festo/ huius modi scænici/ histriones a nostris uocati sunt/ quia primus/ qui hanc artem Romæ exerceuit/ ab Istria profectus est. Liuius autē/ & Valerius Maximus/ non ab Istria/ sed ab Hetruria/ illum uenisse dicunt: quare non græcum/ sed hetruscum uolunt esse uocabulum. Similiter Cornelius Tacitus/ ab Hetruscis histriones acitos dixit. Et tu quid Vgutio somnasti? Hysteron (αιο) gesticator dicitur: Vnde histrion uenit. Hystrix huius hystricis cum aspiratione in initio/ sequente y græco/ animal est/ hericio simile/ teste Plinio libro nono *naturalis historiarum*. Neq; ab Istria/ neq; ab Istro fluuiio/ quæ absq; aspiratione scribuntur/ hystrix deriuatur/ ut cum Catholico somnauit Vgutio. Et corripit in obliquis stri syllabam. Calphurnius egloga sexta.

Calphurnius Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.

Gasparius Historia cum i latino scribitur: etsi cum y græco a Gasparino scribi præcipiatur. Historia
Neq; ab histeron deducitur/ ut cum Catholico somnauit Vgutio. Sed ab ἵστω
psip/ quod spectare significat/ uel cognoscere/ descendit.

Apuleius Hæruca/ & herugo/ cum æ diphthongo scribuntur/ teste Apuleio. Nam (ut ait) Hæruca
Hæruco
Hæruco
Hæruco

Iuuenalis ab hæreo hæres ueniunt. non autem a rodo rodis/ ut Vgutio somnauit. Ge
Hæruco
Hæruco

Ouidius nus est uermis. Hæruco item uitium est/ segetes/ & ferrum exedens. Hæruca etiam/ hæruca quædam est/ de qua Iuuenalis.

Vgutio tu tantum hæruca imprime dentem. Ouidius de remedio
Nec minus hæruca iubeo uitare salaces. Vgutio ab uro uris dictam tradidit/ quasi uruca dicatur. Quod si uerum est/ absq; aspiratione/ & æ diphthongo scribi eruca oporteret/ quando hærbam designare habet.

Hieros cum i latino scribitur: & dici potest sacer. Inde oia deriuata/ eadem scripura exarantur: ut hierarchia/ hirapicra/ Hiera inter Siciliam/ & Liparen/ insula/ Hiero proprium uiri nomen/ Hieronymus cum y græco i penultima syllaba/ Hierosolyma: etsi cum g gera/ gerapicra/ gerarchia/ Vgutio scribi præcipiat: quippe qui nullam habuit græcarum litterarum peritiam.

Hamadryas cum aspirato initio/ & y græco scribitur: componiturq; ex ἄνα ad uerbis apud Græcos ordinis/ quod significat simul/ & δρυα/ quæ est quercus: hoc ē nympha/ quæ una cum arboribus nascitur/ & perit. Neq; ab eo qd

- Catullus ē amās p̄cipiū descēdit: ut cū Catholico ridiculus sōniauit Vgutio. Catullus
 Floridis uenit enitens
 Myrtus Asia ramulis
 Quo hamadryades deæ
 Ludicrum sibi roscido
 Nutriunt in humore.
- Vgutio Hippomanes cum i latino & duplicato p̄ scribitur: componiturq; ex ὕπνος
 equus & ὑπία furia/sue infania. Neq; a mano manas deducit: ut cū Catho
 Priscianus co somniabundus dixit Vgutio. Et (ut tradit Priscianus) neutri generis Hippo
 Theocritus manes est. quod Theocritus in cantatione bucolica/fruticem esse dixit: quod
 Hesiodus si comedunt equi infaniunt. Sic etiam Hesiodus hærbam esse dicit: quã si co
 Theophrastus mederent equi/furorem paterentur. Verū (ut Theophrastus scribit & Plini
 us) Hippomanes caruncula ē in fronte pulli equini/carycæ magnitudine/co
 Plinius lore nigro: quã statim edito partu mater uorat: alioqñ ad hubera partū non
 Seruius admittit. Seruius uero dixit esse uirus/exequarū inguinibus defluēs: quo tpe
 Tullius feruntur in amoris/furore. Quod etiam confirmauit Tibullus/quom ait.
 Virgilius Hippomanes cupidæ stillat ab inguine equæ. Et Virgilius geor. tertio.
 Hinc demum Hippomanes uero quod nomine dicunt
 Propertius Pastores/lentum distillat ab inguine uirus. Propertius: et in me
 Iuuenalis Hippomanes fœtæ femina legit equæ. Iuuenalis.
 Hippomanes carmenq; loquat: coctumq; uenenum. Hippomenes cum i lati
 no & gemino p̄ & eī penultima syllaba propriū fuit uiri nomē: de quo Oui
 Ouidius dius libro metamorpho. x.
 Præterit Hippomenes: resonāt spectacula plausu.
- Acron Hornus & hornotinus in uno significato dici pōt: hoc ē unius anni: teste Acro
 ne super illud Horatii sermone. xvi. Hornus
 Sergius Cum pater ipse domus palca porrectus in horna. Idem tradit Sergius in do
 Nonius natum. Nonius autem non unius āni hornum/sed anni illius interpretatus ē.
 Lucillius Vnde & Lucillium inducit libro. xxviii. ita dicentem.
 Porphyrio Vtrum anno/an horno/te abstuleris. At uero Porphyrio hornum/huius an
 ni exposuit. Vnde super illud Horatii i epodo
 Et horna dulci uina promēs dolio/ait. Horna uina dicuntur huius āni. Et hæc
 mihi magis placet interpretatio.
- Apuleius Hariolus cum aspiratione in initio annotatur: teste Apuleio: dictusq; ē (ut tradit
 Donatus super Terentii phormionem) quasi fariolus a fando: ita ut f digam
 ma in aspirationem conuersum fuerit: siue ab halando. Nam (ut ait) halitu so
 lebant excludere uelut immortalem animam/ut diuinam reciperent. Vnde
 & uocem eiuscemodi dabant/quæ est oc: quod ipsum oc/sonum exalandi
 uim præstat. Et paulo post/harupex (inquit) ab haruga nominatur. Haru
 ga enim hostia dicitur/ab hara deducta/in qua concluditur & seruatur. Ha
 ra autem est in qua pecora recluduntur. Hæc Donatus. At uero Seruius su
 per Donati artem/ex hara & specio/haruspex compositum dixit. Nam ha
 ra genus est auis/cui uaticinantes haruspices intendebant: cuius traditio ma
 gis placet. Et ab hara aue/hariolus etiam (ut existimo) dictus est. Neq; ab ha
 ra altari/aspiratione carente/primamq; producente syllabā Hariolus/nec
 haruspex deriuatur/ut Vgutio somniauit: quorum prima syllaba corripitur/
 dicente Virgilio. libro æneidos. viii.
 retinet longæuus haruspex. Hariolus quattuor correptas habet syllabas: qua
 re heroico metro nisi per proceleu maricum pedem capi non potest.
- Apuleius Haurio h auris cum aspiratione principii annotatur: teste Apuleio: ut scilicet in
 sed a huius uerbi persona hauris: ab eo qd est auris/differat. Et facit i præte
 Priscianus rito hauri & hauriui: in supino haustum & hauritum: teste Prisciano. Varro
 Varro libro. xxiiii. ad Ciceronem. Cum diem haurierint. Sed & haustum format su
 Virgilius pinum/auctoritate Virgilio libro æneidos quarto sic dicentis.
 Spero equidem mediis (si quid pia numina possunt)

- Supplicia haustum scopulis: id est te luiturum / siue daturum / hoc est laturum / uel passurum / ut interpretatus est Seruius. Haurire item / tenere significat. Virgilius georgi. quarto. & medium sol igneus orbem
 Hauferat. Haurire / exhaurire. Lucilius libro. xxx.
 Quantum haurire animis musarum & fortia gestit. Haurire / audire. Virgilius libro æneidos quarto.
- Seruius uocemq; his auribus hausi. Haurire / accipere (ut uult Seruius) seu auare sumere / ut interpretatur Marcellus. Virgilius æneidos libro primo.
 Virgilius ille impiger hausi
- Marcellus Spumantem pateram: & pleno se proluit auro. Haurire / defatigare (ut exponit Marcellus) seu ferire / ut dicit Seruius. Virgilius georgico. tertio.
 Virgilius exultantiaq; haurit
- Seruius Corda pauor pulsans. Haurire / uulnerare (ut uoluit Seruius) seu confodere / ut dicit Marcellus. Virgilius libro æneidos decimo.
 Virgilius Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum.
- Hamus instrumētum est ferreū ad capiēdos pisces. Hames huius hamitis / cum a
 Gasparinus spiratione in itia / a Gasparino annotari præcipit. a Festo tñ / inter dictiones a
 Festus spiratione carentes / in a littera reponitur. Ait. n. Amites / perticæ sunt aucupa
 Ames les. Et licet Vgutio foemini tradiderit eē generis / masculini tñ generis est /
 Acron dicere Acrone super illud Horatii in epodo / aut amite / leui Parua tēdit rætia.
 Leui amite / id est limpido / gracili: non dixit limpida.
- Priscianus Heiulor / deponens est uerbum. Vnde Priscianus in tractatu uerborum actiue
 Heiulor uocis / pro passiuæ uerbis positorum / ait. Heiulo / pro Heiulor antiqui protu
 Heiulo lerūt. Quod etiā Hieronymus usurpauit / quom in lob capi. xxxv. dixit. Pro
 Hierōymus pter multitudinē calumniatorū clamabunt: & heiulabūt propter uim brachii
 tyranorum. Neq; ex e / & Iullus (quod proprium uiri nomen fuit) heiulor cō
 ponitur / ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Sed ab hei interiecti
 one descendit: a qua / aspirationem recepit.
- Apuleius Hirudo cū aspirato initio / & i latino scribitur: dictaq; est / teste Apuleio / ab hæ
 Hirudo reo hæres / eo q; carni inhæreat. Vermis est: quam alias sanguisugam uocat.
 Hirundo
- Horatius Horatius in fine artis poeticæ.
 Nō missura cutē / nisi plena cruoris hirudo. Hirudo cū i latino / auis ē nota.
- Nestoris Dionisii Nouariensis liber quartus scilicet incipit.
- Con foemini generis / absq; aspirato initio / & cum i latino / & c
 Icon exili scribitur: etsi ab Apuleio / cum aspiratione hicon a notari
 Icona præcipiatur. Nā apud Græcos cū ei diphthongo absq; aspirati
 Iconisma one εἰκῶν scribitur. Dicit pōt latine effigies. Plinius lib. xxxiii.
 Iconium naturalis historiæ. Eorum uero / q; ter ibi uicissent / ex membris
 ipforum similitudine expressa / quas iconas uocant / scilicet sta
 Icon tus / dicari mos erat. Et ab accusatiuo græco εἰκόνα / nonnulli ex nostris etiā
 Iconus hæc icona declinari uoluerunt. Quod et hoc iconisma huius iconismatis dici
 pōt: quod ab Vgutione / hæc iconisma huius iconismæ declinari præcipit. Ico
 Vgutio item / teste ad herēniū Cicerone / figura est / quom scilicet formæ / ad formam
 Cicero cū quadā similitudine sit collatio / aut laudis / aut uitupationis causa: ut si dice
 retur. Ibat in præliū corpore tauri ualidissimi: impetu Iconis acerrimi. Iconiū
 Ptolemæus cum i latino utrobq; / & c exili / urbs est I. ycaonia / teste Ptolemæo. Aliud est
 Strabo eodē noie oppidū in pontica regione Asia / teste Strabone. Iconus eadem scrip
 Cicero tura / a Cicerone i rhæthoricis / breuis appellat cōplexio. Iconus huius incudis
 Horatius foemini generis est: & producit cu syllabam. Horatius in arte poetica.
 Iuuenalis Et male tornatos incudi reddere uersus. Iuuenalis satyra tertia.
 Qua fornace graues / qui non include catenæ /
 Lucanus laculum neutri generis / missile dicitur: iaculus autem masculini / genus est ser
 Lucanus pentis. Lucanus libro nono.